

γ. Ποιόν 9 εοδόγαι προς Ποιδαν

Παιον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

52

1

Mon cher Monsieur!

Votre lettre n'a pas été sans me causer une fort grande surprise. Vivant depuis quelque temps fort retiré, je ne me rappelle pas avoir causé avec aucune dame, ni jeune ni vieille sur la traduction que vous m'avez fait l'honneur d'entreprendre. S'il y en a qui disent le contraire, je vous autorise pleinement à faire usage de la présente pour leur prouver que leur mémoire les induit en erreur.

Il est même très probable que cette respectable dame qui affirmerait tenir de ma propre bouche l'expression de mon mécontentement je ne la connaisse pas, même de vue.

Quant au fond de votre lettre je crois m'être expliqué très franchement avec vous dès notre première entrevue. Si je fais quelques changements aux manuscrits que vous avez l'obligeance de me soumettre, c'est plutôt mon propre ouvrage que votre traduction, très fidèle et très consciencieusement faite, que je tâche de rendre moins imparfait. Éclairé par la critique ^{des journaux} et une foule de lettres particulières, si mon ouvrage était réimprimé en grec je lui aurais fait subir les mêmes modifications dans la forme et dans le fond, modifications devenues encore plus nécessaires dans une traduction qui s'adresse à un public plus délicat. Ainsi donc ma coopération n'a d'autre but que de vous faire traduire un livre moins mauvais. J'ai cru devoir joindre cette dernière affirmation à ma lettre pour

que vous ayez de qui repoude a d'autres bavards qui' seraient
tentés d'accuser votre traduction de lacunes et d'infidelités,
ou et peut être de mettre ces reproches dans ma bouche. Les
petits pays sont toujours pleins de petitenes. Tout ce que
je vous e'cri pourra, d'at rest, trouver place dans la préface
même du livre, si vous le jugez nécessaire.

Veuillez me croire, Monsieur,

vosre tout devoué
Ernst Haeckel.

Athènes, ce Mardi.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Απογραφή 9 Νοεμβρίου 1896

2

Αγία Παναγιώτα

Εξήτα το αίμα 30 σελών γαλλικά
αυγ. Κατ' επινοήσιν ενδύει δε τινι κατ' εν
Επινοήσιν αὐτῶν αὐτῶν ἐπινοήσιν
Επινοήσιν αὐτῶν ἐπινοήσιν ἐπινοήσιν.
Τὰς ἐπινοήσιν ἡ δὲ τινι ἐπινοήσιν
ἄδεια τινι ἐπινοήσιν πᾶσι δὲ τινι ἐπινοήσιν
περινοήσιν ἡ ἀδεια ἐπινοήσιν τινι
ἐπινοήσιν τινι ἐπινοήσιν, τινι ἐπινοήσιν
αὐτῶν ἐπινοήσιν ἐπινοήσιν. Τὸν γὰρ
ἐπινοήσιν ἐπινοήσιν τινι ἐπινοήσιν ἐπινοήσιν
τινι ἐπινοήσιν ἐπινοήσιν ὅτι δὲ ἐπινοήσιν
δὲ τινι ἐπινοήσιν ἐπινοήσιν ἡ ἐπινοήσιν
ἐπινοήσιν πᾶσι ἐπινοήσιν. Ἀδεια ἐπινοήσιν
ἡ ἐπινοήσιν αὐτῶν ἐπινοήσιν ἐπινοήσιν
τὰ ἐπινοήσιν ἡ τὰ ἐπινοήσιν
ὅτι τὰ ἐπινοήσιν τινι ἐπινοήσιν
ἐπινοήσιν ἐπινοήσιν τινι ἐπινοήσιν
ἐπινοήσιν τινι ἐπινοήσιν τινι ἐπινοήσιν

U.T. Εὐχαριστοῦν τὴν ἀδεια ἐπινοήσιν τινι ἐπινοήσιν
πᾶσι ἡ ἀδεια ἐπινοήσιν τινι ἐπινοήσιν τινι ἐπινοήσιν

Ἐπινοήσιν
ἐπινοήσιν

in Paris le 11 Mars 1871

3

Απόστολος Κόπρη.

Εμείς διαγράφω την άραξη

και μελετή τον διαγράφο και τον μελε-

γράφο τον διαγράφο τον διαγράφο, α-

ναγνύει και τον διαγράφο η δημοσίευση

αίτη μελετή τον διαγράφο τον διαγράφο.

Είπνε άραξη και οδ δώω με είδη

ον δώω με είδη με είδη με είδη με είδη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ὅτι ἀναμάρτυροι οὐκ εἰσὶν οἱ ἄγγελοι καὶ
οἱ ἀποστόλοι, οὐδὲ οἱ ἁγιοὶ ἄνθρωποι
ἐν τῇ γῆ. Καὶ πρῶτον πάντων οὐκ ἔστι
ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ ἡ ἐπιπέτασις
ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ οἱ ἄγγελοι οὐκ ἔτι
ἐν τῇ γῆ, ἀλλὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς
καὶ τὰ ἁγία βιβλία διδάσκουσιν. Καὶ
οἱ ἀποστόλοι οὐκ ἔτι ἐν τῇ γῆ, ἀλλὰ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς καὶ τὰ ἁγία βιβλία
διδάσκουσιν. Καὶ οἱ ἁγιοὶ ἄνθρωποι
οὐκ ἔτι ἐν τῇ γῆ, ἀλλὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ὡς καὶ τὰ ἁγία βιβλία διδάσκουσιν.

ὅτι οἱ ἀγγελοι οὐκ ἔτι ἐν τῇ γῆ,
ἀλλὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς καὶ τὰ ἁγία
βιβλία διδάσκουσιν. Καὶ οἱ ἀποστόλοι
οὐκ ἔτι ἐν τῇ γῆ, ἀλλὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ὡς καὶ τὰ ἁγία βιβλία διδάσκουσιν. Καὶ
οἱ ἁγιοὶ ἄνθρωποι οὐκ ἔτι ἐν τῇ γῆ,
ἀλλὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς καὶ τὰ ἁγία
βιβλία διδάσκουσιν.

ὅτι οἱ ἀγγελοι οὐκ ἔτι ἐν τῇ γῆ,
ἀλλὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς καὶ τὰ ἁγία
βιβλία διδάσκουσιν. Καὶ οἱ ἀποστόλοι
οὐκ ἔτι ἐν τῇ γῆ, ἀλλὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ὡς καὶ τὰ ἁγία βιβλία διδάσκουσιν. Καὶ
οἱ ἁγιοὶ ἄνθρωποι οὐκ ἔτι ἐν τῇ γῆ,
ἀλλὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς καὶ τὰ ἁγία
βιβλία διδάσκουσιν.

Προσφώνη ἀνωγενοῦς καὶ πρῶτου καὶ
κατα' αὐτῶν. Ἀπὸ ἀρχαίων καὶ πρὸ ἀνωγενοῦς
ἐπελάσας. Ὁ οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἐπιτοβουλοῦντων

ὁ δὲ οὐδὲ

τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1847

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

5

Janus,
22nd November 1881.

My dear Sir,

I am happy to inform you that my translation of your admirable work "Vapores Joanna" has just been finished. I avow I met with considerable though by no means unsurmountable difficulties in my way, owing chiefly to the rich abundance of peculiar phrases and idiomatics common to your beautiful language.

The subject of this letter is three-fold. First of all I beg you will allow me to exclude the reply to the Synod, which albeit written in a masterly and logical style will not suit the English reader in general, it being based upon testimonies belonging to the Orthodox Church. I believe the Prolegomena, the novel itself with its introduction, the abundant notes and the letters of the Agrinians as appendix, will be sufficient to constitute an attractive publication. At all events I shall be most glad to have your own opinion on the matter.

The second clause of my epistle embodies
a request which you will not, I am certain
decline to comply with. As I wish to say
something introductory concerning the originality
of the subject and the ethical side of the
narration, and as I notice that you have
thoroughly exhausted all that anyone
could say on the subject, I am naturally
defeated of expectation. I should conse-
quently be glad to be able to say something
of the history of your book, which in my
opinion is only epitomized in a few words,
viz. it was thundered with anathema and
abusive language by the clergy, criticized
and extolled by the laity. This bit of information
is however, quite insufficient to enable
one writing a preface (whatever), I should
therefore feel much obliged to you if you
would kindly pen down for me some
more particulars of the vicissitudes and
fortunes encountered by Ταπεινά Γραμμα
and her clever author, on and after

their first appearance before the swarm
of flaming luminaries "υπακόουσαν τῶν
ἐπιπορευῶν καὶ ἀπυροβόλων βάρῃ τῶν ὑπελκυσῶν".

The third part of my present application,
dear Sir, is of a quite different nature than
the rest, and is, perhaps, a somewhat impor-
tant request, but your known kindness
and good disposition encourage me to
ask it as well.

I beg to inform you that an Ekalo-
kellenic Album (Album Ekalo-Elleuic) in honor
of the memory of the famous poet Ugo Foscolo,
is to be issued shortly by myself and
other friends. It will wholly consist of
Italian and Greek Contributions, relative
to the immortal Bard. We should therefore
be grateful to you if you would honor
us with one of your clever Contributions
relating thereto. We have already received
several compositions from Italian
as well as French authors, and others
are daily expected to reach us.

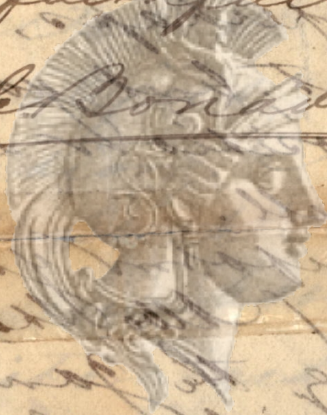
The Album will probably be published
in January.

I conclude by requesting that you may
freely dispose of me whenever you think
my services of any avail to you.

Hoping you are quite well, I remain
Dear Sir, With sentiments of gratitude

Yours faithfully
Edw. Donisthorpe

AKAΔHMIA

ΛΟΓΟΝ

Mr. D. Roddick Esq

Esq.

6

Αργυροπόλι 28 Σεπτεμβρίου 1866.

Αξιότιμε κύριε Πάτερ.

Νόμος ὅτι εἶναι εἴχα τὴν ἑμὴν καὶ κατὰ
τὴν γυναικίαν ἑὰς εἰς τὰς Ἀθήνας, ἑὰς ἔπειτα
ἀποχέρος διὰ τὴν σύγκλητον, ὅσον ἐξάβητος καὶ
μὴν ἑξήνητος τὸ βιβλίον ἑὰς καὶ τὴν ἀνάστηται
εἰς τὴν ἰσπὶν ἑυρόδοτον, καὶ ἐπιπέρας ὅτι ἐπέρας
ἑὰς τὰς ἐπιπέρας τὴν ἐπιπέρας μὴν
διὰ μὴν τὴν κατὰ τὴν ἑξήνητος καὶ ἑξήνη-
τον ἑμὴν.

ἑμὴν τὴν κατὰ τὴν εἰς καὶ ἑὰς εἰδωτοί.
ἑμὴν, ὅτι ἀπὸ τὸ βιβλίον ἑὰς ἑμὴν ἐπιπέρας καὶ
περὶ τὴν ἑμὴν ἑμὴν, ἑμὴν ἐπιπέρας
ἑμὴν εἰς τὸ μὴν, μὴν μὴ ἑμὴν ἑμὴν
ἑμὴν ἑμὴν κατὰ τὴν ἑμὴν κατὰ τὴν
τὴν ἑμὴν καὶ ἑμὴν τὴν ἑμὴν τὴν, καὶ ἑμὴν
ἑμὴν εἰς τὴν ἑμὴν.

Ὁ ἑμὴν, ἑμὴν ἑμὴν, τὴν ἑμὴν
καὶ ἑμὴν ἑμὴν μὴν ἑμὴν, τὴν ἑμὴν ἑμὴν καὶ
ἑμὴν, τὴν ἑμὴν ἑμὴν ἑμὴν, ἑμὴν.

ρον κατὰ δὲ ἀρχὴν καὶ αὐτὸν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡ βίβλος
 οὐτος, ἀπὸ τῆς εὐαγγελίας. ἀπ' οὗ μὲν φαίνεται, καὶ
 ἡ εὐαγγελία αὐτὸν καὶ αὐτὸν, ἀπὸ καὶ διαφόρων αἰσῶν
 τῆς μετέωρας, αὐτὸν ἀξιοφόρον ἐκτελεῖται, ἀλλὰ, μετὰ τὴν
 ἀδελφίαν τῶν κληρικών τῆς ἐκκλησίας, οὐκ ἀξιοφόρος ἐκτελεῖται, ἀπὸ
 καὶ ἕως τῆς παρανομίας ἐκτελεῖται, ἀπ' οὗ γὰρ φαί-
 νεται αἱ δὲ τὸν ἕκαστον τῶν ἰδίων ἀξιοφόρον αὐτὸν,
 διὰ τὸν ὁμοῖον αὐτὸν ἔχει ἀπὸ τῶν κληρικών καὶ ἰδίων.
 γὰρ καὶ αὐτὸν καὶ, διὰ τὸν κληρικὸν καὶ, ὅτι
 διὰ τὸν εὐαγγελιστὸν καὶ ἀξιοφόρον, ὅτι αὐτὸν καὶ τῆς
 γὰρ τῶν βιβλίων αὐτὸν, καὶ τῶν ἀξιοφόρων ἕκαστον, καὶ τῶν
 καὶ τῶν ἀξιοφόρων, καὶ τῶν ἀξιοφόρων καὶ τῶν ἀξιοφόρων.
 αὐτὸν καὶ, καὶ αὐτὸν μὲν ἐξ ἑσῶν τῶν εὐαγγελιστῶν
 τῶν καὶ τῶν κληρικών αὐτὸν.

Αἱ εὐαγγελιστῶν τῶν εὐαγγελιστῶν καὶ τῶν
 αὐτὸν τῶν κληρικών οὐκ ἔστιν τῶν κληρικών, ἀλλὰ καὶ μὲν
 αὐτὸν τῶν κληρικών καὶ τῶν κληρικών τῶν κληρικών.
 καὶ τῶν κληρικών καὶ τῶν κληρικών, ἀλλὰ καὶ τῶν
 κληρικών καὶ τῶν κληρικών, ἀλλὰ καὶ τῶν κληρικών
 καὶ τῶν κληρικών, ἀλλὰ καὶ τῶν κληρικών καὶ τῶν κληρικών.
 καὶ τῶν κληρικών καὶ τῶν κληρικών, ἀλλὰ καὶ τῶν κληρικών
 καὶ τῶν κληρικών, ἀλλὰ καὶ τῶν κληρικών καὶ τῶν κληρικών.
 καὶ τῶν κληρικών καὶ τῶν κληρικών, ἀλλὰ καὶ τῶν κληρικών
 καὶ τῶν κληρικών, ἀλλὰ καὶ τῶν κληρικών καὶ τῶν κληρικών.

να εἶνε πρόδρομος τὰ εἰς χορηγήσει τὴν εὐμπαξίαν
καὶ ἑορταστικὴν τοῦ μεταξὺ τῶν πολεμῶν γένων τῶν εἰς
τὴν νηαί. Αὐτὸς ἑωρταστικὴν μίαν μετὰ τῶν
τῆς ζωῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ χρυσοκόμου, καὶ δεῖτε ἐξ-
αποχουδῆεν ἑωρταστικὴν τῆς ζωῆς τῶν ἀγγλων πατρι-
στων, καὶ κέρων τὴν ἐξουδέναν καὶ ἐνέωσαν τῶν
οἰων ἑορταστικὴν τὰ εἰς ζωῆς ἐορταστικὴν μίαν τοῦ ἀγ-
γελίου διὰ τὴν παροικίαν, ἐν ἐνέωσαν, εἰς
τοὺς γένους εἰς.

Αὐτὸς ἐωρταστικὴν καὶ ἐνέωσαν τὰ εἰς ἐορτα-
στικὴν τὴν οἰνογενεακὴν ἐορταστικὴν τοῦ, τῶν Ἰωάννου,
μὲν γενεακὴν ἀφῆκε ἐωρταστικὴν ἀπὸ τῶν, καὶ κέρων.
τοὺς ἀγγλων τὰ εἰς τῶν ἀγγλων ἐνέωσαν τὴν
ἐορταστικὴν ἐν γένει καὶ τὴν ἀγγλων τὴν ἐορταστικὴν, διὰ
τὴν οἰνογενεακὴν ἐορταστικὴν καὶ τὴν ἐορταστικὴν τὰ εἰς
ἐνέωσαν καὶ ἐνέωσαν μετὰ τῶν ἐορτασ-
τικὴν ἀγγλων καὶ ἐορταστικὴν. ἐορταστικὴν οἰνο-
γενεακὴν καὶ εἰς τὴν ἐορταστικὴν ἑορταστικὴν τὰ εἰς
ἐορταστικὴν τὴν ἐορταστικὴν.

Εἰμαι τῆς ἐορταστικὴν εἰς μὲν
ἐορταστικὴν ἀγγλων
Ο. Χάρα.

7

Athènes le 26 / 7 / 85

Cher Monsieur Kōsidis

Vous m'avez demandé l'autre jour votre compte, il faut savoir et (je suis sûr que vous en savez déjà) que ces cas exceptionnels. Comme par exemple, fracture des mâchoires et des traitements "des dislocations des mâchoires" "redressements et des déviations des dents etc etc" ont leurs prix tout à fait différents de ceux de nos opérations dentaires; donc, à Paris ou à Londres un pareil cas comme le votre, traité par une sommité, vous aurait coûté de 400 à 500 Livres, au moins; mais comme nous habitons dans un pays humble et modeste votre note ne montera qu'à 2000 francs Cypros, accompagnée par une lettre d'appréciation sur mon art de votre part;

vous souhaitant mes salutations respectueuses

Charles Stappenberg

Εξοισ'ωρ ο'λε δ'ι' μ' ε'νομορ'νοσε δ'νοση ε' ι'ε'υ'α'ς
λα'υ'ε'α'ς ε' δ'α'ρ'ρ'ο'ς ν'α' μ'η'νο'ν ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'π'ε'λ'η'σ'α'ν ε'ι'ρ'α'ν
τ'η'ν ε'ι'μ'η'ν ε'ι'μ'η'ν ν'ο'ι'ε' τ'η'ν ε'δ'ρ. Β'ε'λ'γ'ο'δ'ι'ε'ν'ε'ν. Π'ρ'ο' τ'η'ν
ν'η'ν ε'ι'μ'η'δ'α' ν'ο'ι'ε' α'ι'τ'η'ν ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'ι' φ'η'ν'ο'ν ν'ο'μ'ο'ρ'νο'σε
ν'ο'μ'ο'ρ'νο'σε τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε, ε'ι' ο'νο'μ'ο'ν ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'ι' α'ι'μ'η'ν
τ'η'ν ν'ο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ι' ο'νο'μ'ο'ρ'νο'σε α'ι'τ'η'ν ε' ι'ν' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε τ'η'ν ν'α'ν'δ'ι'ε'ν'ε'ν ν'α' ν'ο'μ'ο'ρ'νο'σε
ε'ι' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε, ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ι' ε'π'ε'λ'η'σ'α'ν τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε
τ'η'ν φ'η'ν'ο'ν α'ι'τ'η'ν. Π'ρ'ο' τ'η'ν ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ε'ι' ο'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ι'
ε'ι' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'ο'μ'ο'ρ'νο'σε ε' ν'ο'μ'ο'ρ'νο'σε α'ι'τ'η'ν α'ι'τ'η'ν ν'α'ι'
ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ο'λε δ'ι' φ'η'ν'ο'ν ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Π'ρ'ο' τ'η'ν ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ι' ο'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ι' ο'νο'μ'ο'ρ'νο'σε
ν'α'ι' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ι' ο'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ι' ο'νο'μ'ο'ρ'νο'σε
ο'νο'μ'ο'ρ'νο'σε δ'ι' α'ι'τ'η'ν ε'ι' τ'η'ν φ'η'ν'ο'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε, ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε
ο'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ι' χ'η'ν'ο'ρ'νο'σε, α'π'λ' ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε
τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε, ε'ι' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε
ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε.

Ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε
ο'νο'μ'ο'ρ'νο'σε τ'η'ν Β'ε'λ'γ'ο'δ'ι'ε'ν'ε'ν. Π'ρ'ο' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε ν'α'ρ'α' τ'η'ν ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε
ε'νο'μ'ο'ρ'νο'σε

ΕΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΜΜΑΝ. ΡΟΪΔΟΥ
ΕΚ ΔΩΡΕΑΣ
ΑΝΔΡ. Μ. ΑΝΓ. ΔΕΛΑΔΟΥ

48 Φαβιέρου
23/1/31

9

Dear Professor Andreades.

I regret to have put you to so much trouble, but I never imagined that after sending me recommendations to 48 Φαβιέρου you would send the last one to Cook's. I am very sorry that my indications were not clear and I am always grateful for your thoughtfulness. I have written ἔγνωντι to the Minister of the Interior to thank him for his kindness.

Some of my reasons for thinking that Chateaubriand never went to Sparta or Mistra are 1. That he arrived in Athens 2 days earlier than he states (Letters of Franbel to Choiseul-Lafayette published in R. Hist. Lit. de la France 1906) 2. That Chateaubriand

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

of *Zelus varians* dans la
description de sparte dans le Martyro
(XX, III, etc) V. Girard Etudes Libanaises
(1904.) etc. etc. My hypothesis
is that Chateaubriand proceeded from
Nisidon to Caon to Tripolis, Jezzera,
Hagio Petros, Argo, etc. Of course
I have not reached any definite
conclusion, and I do not know whether
I shall be able to reach any ^{even} after I
thoroughly study the sources that Chateaubriand
used for his description of that region.

Mrs Malakis + I will drop in
to see you for a minute before we leave
to pay our respects and heartily thank
you for your kindness to us.

With very best wishes in which
Mrs Malakis joins, believe me
most cordially

Lucretia Malakis

ΑΟΗΝΩΝ

Athens
2/1/31

My dear Professor Andreades,

When I returned to Athens I received your message left for me at Cooks telling me that the Minister of the Interior had informed the Prefets of Sparta + Tripolis of our visit and therefore we were not able, unfortunately, to take advantage of this thoughtfulness on your part. Mr. Bakopoulos was extremely kind to us at Tripolis. He introduced me to Mr. Athanasiadis, a lawyer, who knows the history of that region very well. Mr. Limberopoulos also received us very cordially + helped me localize a good many descriptions in the Tineivari. With the accumulating data that I have, I have almost reached the conclusion that Chateaubriand never visited Sparta or Messenia.

I can never express the deep
gratitude that I feel for your
extreme kindness to me. I shall
always remember it, and if I
can in any way be useful to
you or to your friends, rest assured
that I shall consider it an honor
if you will allow me to serve you.
Believe me.

Most cordially yours,

Ευατο Μαλακίη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

had no intention to visit the
Peloponnese (Letter of Talleyrand
to Lepostiani which I shall publish
soon, found in the Ministry of Foreign
Affairs). This is further substantiated
by a letter from Choiseul-Gouffier
to Fouvel (published in *Revue de
Lit. Comparée* 1926) 3: That the
descriptions of Mistra + Sparta
are inaccurate cf. *Avramiotti
Alumni cenni critici*. 4: That

the description found in the *Itinéraire*
differs from that found in the articles
of the *mercure de France* 1807. 5:°

Most of the changes brought about
by Chateaubriand in the 3rd edition
of the *Itinéraire* deal with the region
of Mistra + Sparta (cf. 1st edition
of *Itinéraire* 1811 and 2nd edition
1812) 6:° The descriptions of the
Itinéraire differ from those
of the notes published with the
3rd edition of the Martyrs with
regards to Mistra + Mistra

γβ/αν/λ/ς
2 Απρ.
1866

Ἀπεστάλη ἡμῖν ἡ κατωτέρω ἐπίκρισις περὶ τοῦ ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις Ἱστορικοῦ διηγήματος **Ἡ Πάπισσα Ἰωάννα**, ἐν τῇ βιβλιογραφίᾳ τῆς ὁποίας ἐπεφυλάχθημεν νὰ ἐπιφέρωμεν τὰς δεούσας παρατηρήσεις. Ἐπειδὴ δὲ παρατηροῦμεν ὅτι καὶ αἱ ἡμέτεραι κρίσεις περὶ τοῦ βιβλίου τούτου συμφωνοῦσιν ὀλοσχερῶς μετὰ τῶν ἐν τῇ διατριβῇ ταύτῃ ἀναφερομένων, καταχωροῦμεν αὐτὴν εὐχαρίστως εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα τῆς «Βυζαντιδος».

Ἀναγνούς τὴν ἐν τῷ 960 φύλλῳ τῆς ἀξιότιμου ὑμῶν ἐφημερίδος Βιβλιογραφίαν περὶ τῆς νεωστὶ ἐκδοθείσης ὑπὸ Ε. Δ. Ροῖδου μεσαιωνικῆς μελέτης τῆς ἐπιγραφομένης «**Ἡ Πάπισσα Ἰωάννα**», καὶ ὀρμηθεὶς ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἵνα ἐπιζητήσω τὸ βιβλίον, ἀνέγνων αὐτὸ μετὰ περιεργίας καὶ προσοχῆς· ἀναγνούς δὲ, δὲν διστάζω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μὲ ἐξέπληξεν ἡ ὑπερβολικὴ ἐπιεικεία μετ' ἧς ἐκρίνατε αὐτὸ, καίτοι ἄλλως ἐπεφυλάχθητε νὰ ἐπιφέρητε ἀκολούθως τὰς δεούσας παρατηρήσεις. Τὸ κατ' ἐμὲ, τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἐξ ἐκείνων ἄτινα εὐχῆς ἔργον ἦτο νὰ μὴ ἔβλεπόν ποτε τὸ φῶς τῆς δημοσιεύσεως. Δὲν λέγω περὶ τοῦ μύθου τὸν ὅποιον ὁ συγγραφεὺς ἠθέλησε νὰ ἐξυφάνῃ ἐν εἶδει μυθιστορηματός ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος μελέτῃ, οὔτε περὶ τῆς ἀτέχνου πλοκῆς καὶ οἰκονομίας, οὔτε περὶ τῆς πλημμελείας τοῦ λόγου ὅστις ἀποβαίνει προσκορῆς διὰ τῆς ὑπερβολικῆς χρήσεως τῶν παρομοιώσεων καίπερ πολλὰκις ἐπιτυχῶν. Ἀλλ' ὅ,τι ἐποίησεν εἰς ἐμὲ τὴν ἀηδεστέραν ἐντύπωσιν, εἶναι τὸ ἠθικὸν καὶ τὸ θρησκευτικὸν αὐτοῦ μέρος, ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἀνέγνων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ, ἐγὼ τοῦλάχιστον, σκανδαλωδέστερον σύγγραμμα, μ' ὅλους τοὺς ἐν τῷ προλόγῳ καὶ τῇ εἰσαγωγῇ προταττομένους δικαιολογητικοὺς λόγους καὶ τὰ πρὸς τοῦτο ἐπιχειρήματα.

Ἐὰν σκοπὸς παντὸς τιμίου συγγραφέως ἦναι καὶ πρέπει νὰ ἦναι ἡ ὠφέλεια τῶν ἀναγνωστῶν αὐτοῦ συγγραφῶν ἢ μεταγενεστέρων, δὲν δύναται τις παρὰ νὰ μυσχαθῇ ἐξ ὅλης ψυχῆς τὸν ἀποτρόπαιον σκοπὸν τῆς προκειμένης μελέτης, σκοπούσης ἀπ' εὐθείας τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ἠθικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ οἰκοδομήματος τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, καὶ νὰ μυσχαθῇ αὐτὸν τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, διὰ τὸ ὅποιον βεβιάως ἐγράφη τοῦτο, ἔχει μάλιστα ἀνάγκη τῶν βιβλίων τῶν συντηρούντων αὐτὸ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν θρησκείαν, τὰ μόνα στοιχεῖα τῆς κοινωνικῆς αὐτοῦ υπάρξεως καὶ προαγωγῆς. Δυστυχῶς ἡ εὐκολία τοῦ ὕφους, ἡ ἐλαφρὰ εὐφυΐα, τῆς ὁποίας ποιεῖται πολλαχοῦ ἐπίδειξιν ὁ συγγραφεὺς, ἡ ἄτοπος χρήσις καὶ ἀνόσιος παρερμηνεία τῶν γραφικῶν ῥήσεων, τὸ μέχρι βωμολοχίας σαρκαστικὸν καὶ ἡ σοφιστικὴ εὐτραπέλια δι' ἧς παραμορφοῦνται, χλευάζονται καὶ διασπύρονται πλεῖστα ὅσα τῆς ἀρχιότητος πρόσωπά τε καὶ πράγματα, τὰ μᾶλλον ἱερὰ καὶ σεβαστὰ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καθιστῶσι τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου λίαν ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ἀπονήρευτον καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀπειρίας φύσει πρὸς τὰ τοιαῦτα ἐπιχίνουσαν νεολαίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἰδίως καὶ ἀπευθίνεται. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀδιάκοπος διαγραφὴ σκανδαλωδῶν σκηνῶν, προσβαλλουσῶν καιρίως τὴν ἠθικὴν καὶ δυναμένων νὰ ἐπισπᾶσιν τὸ ἐρήθημα καὶ τοῦ ἀναγωγότερου τῶν ἀναγνωστῶν, ποιοῦσι τὸ σύγγραμμα ἀνάξιον νὰ εἰσέλθῃ καὶ εἰς τὴν ποταπωτέραν οἰκίαν, μή τιγε εἰς ἣν καταβάλλεται ἐπιμελεστέρα φροντίς περὶ καλῆς ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως, διότι ἐξ ἐκάστης αὐτοῦ σχεδὸν σελίδος ἡ ἀθωότης θανασίμως δηλητηριάζεται. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἰδίως θρησκευτικὸν μέρος τοῦ βιβλίου, ὁ συγγραφεὺς οὔτε μυστηρίων, οὔτε δογμάτων, οὔτε ἐκκλησιαστικῶν δικτάξεων, οὔτε ἱερῶν συνόδων, οὔτε κανόνων, οὔτε τελετῶν ἐφείσθη, ἀλλὰ πάντα καταμυκτιρίζει ἀδικροίτως, περιφρονῶν τὰς ἱερὰς πεποιθήσεις τῆς ὅλης χριστιανωσύνης καὶ τὴν πάτριον Ὀρθοδοξίαν τοῦ εὐτεβοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους. (*)

Καθόλου δὲ εἰπεῖν, ὁ συγγραφεὺς ἐφιλοτιμήθη νὰ καταστήσῃ τὸ ἄχαι τοῦτο καὶ κακὸςχολον αὐτοῦ ἔργον πλουσίαν ἀποθήκην παντοδαπῶν δηλητηρίων, προσοθυλευσᾶς εἰς αὐτὸ πᾶν ὅ,τι κακὸςῆες, βλάσφημον καὶ λυμαντικὸν ἠδυνήθη νὰ συλλέξῃ ἐκ τῶν εὐρωτιῶντων μνημείων τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς τῆς τε Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς, ἐπιζάνων ὡς ἡ μυῖα εἰς τὰς σαπρίας καὶ ἀκαθαρσίας τῆς ἱστορίας, καὶ τὸν δυσώδη τοῦτον καὶ μυσματώδη φορητὸν προσφέρων εἰς τὸ Πανελλήνιον ὡς τι κρούκευμα εὐφυΐας καὶ πολυμυθείας. Ἐγὼ τοῦλάχιστον ὀρμηθεὶς, καθὰ προείπον, ἐκ τῆς περιέργου ἐπιγραφῆς ἵνα διέλθω τὸ βιβλίον, πολλάκις ἐπεφώνησα τὸ τοῦ ποιητοῦ: «*Ὁλοιο θηπέων ἐκλέγων τὰς συμφοράς*» ὅχι πρὸς τὸν συγγραφέα τὸν ὅποιον ἀπ' ἐναντίας καὶ ἐλυπήθην ἐκ καρδίας διὰ πολλοὺς λόγους, καὶ κῆξάμην ἵνα συνελθὼν ἐγκρίως ἐπανορθώσῃ τὸ νεκρικὸν τοῦτο πλημμέλημα κρούσας ἄλλην χορδὴν ἐμμελεστέραν τῆς πρώτης, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦτο ἀπευθυνόμενος, τὸ ὅποιον εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς μίαν ἡμέραν σωφρονέσμερος ἑαυτοῦ γινόμενος θέλει βλέπει καὶ ἐρυθριᾷ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1866 Μαρτίου 26.

(*) Διὰ ταῦτα καὶ δικαίως κατεδίξασεν, ὡς πληροφοροῦμεθα, τὸ βιβλίον τοῦτο ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος, καὶ φρονίμως ἐποίησεν ἂν προέβῃ εἰς τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον.

νά μετέλθωσι, διότι και τὸ ὑποστήριγμά των ἀπώ-
λεσαν και τὴν ὄργην τῆς Μ. Ἐκκλησίας φοβούνται.
Ὁ δὲ Ἅγιος Ἐδέσσης ἐξέδωκεν ἕτερον φυλλάδιον δι'
οὐ κατακρίνει τὰς παραβάσεις τοῦ Κούζα και τῶν
περὶ αὐτὸν κληρικῶν ὀργάνων, καταδεικνύων δι' ἀρ-
χαίων και στερεῶν μαρτυριῶν τὰ πνευματικὰ δικαιο-
μακα και προνόμια τὰ ὅποια εἶχεν ἡ Μεγ. τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησία ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις και τὰ ὅποια πάν-
τοτε ἐξήσκησεν ἐπ' αὐτῶν. Ἀλλὰ ὁ ἐπίσκοπος οὗτος
ἐλησμόνησε, φαίνεται, τὰ ὅσα εἶχε δημοσιεύσει εἰς
φυλλάδιον κατὰ τὸ 1857, δι' οὗ ἐπροσπάθει νὰ κατα-
δείξῃ ὅτι αἱ Παραδουνάβιοι Ἡγεμονίαι ὀφείλουσι ν' ἀ-
ποχωρισθῶσι ἀπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρ-
χείου και συστήσωσι αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν. Φαίνε-
ται δ' ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς οὗτος βδὲν εἶχεν ἤδη ὑπ' ὄψιν
τὸ φυλλάδιον ἐκεῖνο, μολοντί τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπι-
διώκει και ἤδη ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ σεβασμοῦ του πρὸς
τὴν Μ. Ἐκκλησίαν.

Τὸ εὐσεβὲς τέκνον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁ
Κ. Σακρλάτος Ῥωσέτης, θεωρῶν ὅτι οὐδεμία κατα-
βάλλεται μέριμνα πρὸς ποδηγέτησιν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν
ἀληθῆ ὁδὸν ἐκ μέρους τῶν προϊσταμένων πνευματι-
κῶν ἀρχηγῶν, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ ἐκκλησιαστικὴν
ἐφημερίδα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς θρησκείας. Περὶ τοῦ
ἀντικειμένου τούτου θέλω σὰς γράφει ἀκολουθῶς.

Μιχθάνω ὅτι τινὲς ἐκ τῶν ἐνταῦθα εὐυπολήπτων
ὁμογενῶν μετέβησαν παρὰ τῷ Ἕλλην Προξένῳ και
ὑπέβαλον παρατηρήσεις τινὰς πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν
σκανδαλιώδη διαγωγὴν τοῦ γραμματέως τοῦ Προξε-
νειοῦ, ἀλλὰ μετ' ἀπορίας ἤκουσαν τὴν ἀπάντησιν ὅτι
οἱ ἔχοντες παράπονα δύναται ν' ἀναφερθῶσι πρὸς
αὐτὴν τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν, διότι ὁ γραμματεὺς ἔχει
προστάτας ἐν Ἀθήναις. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ γραμ-
ματεὺς οὗτος ἄγει και φέρει τὸ προξενεῖον, ὁ δὲ πρό-
ξενος μόνον διὰ τὸν τύπον ὑπάρχει και ὅπως ὑπο-
γράφῃ τὰ ἔγγραφα καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτοῦ. Τὸ δ' ἀ-
ληθέστερον εἶναι ὅτι ἡ ἡμισεία κατάστασις τοῦ μα-
καρίτου Τριανταφυλλίδου κινδυνεύει νὰ ἀπολεσθῇ, ὡς
ἀπωλέσθησαν μέχρι τοῦδε και περὶ τὰς 5—6,000
φλωριῶν, και ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις
νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν
κακῶς ἐχόντων.

Ἐξ Ἰβραήλας γράφουσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία ἔ-
δωκεν ἐσχάτως θεατρικὴν παράστασιν ὅπως ἔλθῃ εἰς
βοήθειαν τῶν ὑπὸ τῆς πείνης ἀποθνησκόντων ἐν Μολ-
δαυίᾳ, διὸ και συγχαίρομεν τὴν ὁμογενῆ νεολαίαν τῆς
Ἰβραήλας διὰ τὴν θεάρεστον πράξιν της και τὰ γενναῖα
αἰσθήματα ἅπερ δεικνύει πάντοτε. Ἐπίσης γράφουσιν
ἐκεῖθεν ὅτι ἀξιωματικὸς τις τοῦ πεζικοῦ ἡτοχοερισθῆ
διὰ τοῦ ὅπλου τοῦ στρατιώτου ὑπέρτερου του, ἐπ' αὐ-
τοῦ δ' εὐρέθησαν τρεῖς ἐπιστολαί, ἡ μὲν διὰ τοὺς γο-
νεῖς του, ἡ δὲ ἀποτετινομένη πρὸς τοὺς φίλους του, και
ἡ τρίτη πρὸς τὴν ἐρωμένην του. Αἰτία δὲ τῆς αὐτο-
χειρίας του θεωρεῖται ὅτι παίξας παιγνίσματα ἀπώ-
λεσε 46 φλωρία ἀνήκοντα εἰς τὸν στρατόν.

— Σήμερον εὐρέθησαν εἰς τὸν ποταμὸν τῆς πόλεως
μας μέρη ἀνθρωπίνου σώματος, κατακεκερματισμένου
προσφάτως, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ ἔλλειπει ὥστε τὸ πτώμα
μένει ἄγνωστον.

Ὁ καιρὸς ὥραϊος· οἱ γεωργοὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὰ
ἔργα των και ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν προσιωνίζεται
ἀρίστη και ἀφθονος. Σῖτοι τῆς παρελθούσης συγκομι-
δῆς και πρώτης ποιότητος πωλοῦνται ἀντὶ γρ. 230,
ἀραβόσιτοι ἀντὶ γρ. 135, κριθαί ἀντὶ γρ. 85. Ἐν τῷ
λιμένῃ τῆς Ἰβραήλας πρέπει νὰ ὑπάρχωσι περὶ τὰ
150 πλοῖα. Ψ.

ΕΛΛΑΣ Ἀθῆναι τὴν 26 Μαρτίου 1866.

Αἱ πανταχόθεν τῶν ἐπαρχιῶν ἐρχόμεναι εἰδήσεις
προαναγγέλλουσι τὴν διεξαγωγὴν τῶν δημοτικῶν ἐκ-
λογῶν εἰρηνικὴν και εὐχάριστον. Πιθανῶς εἰς τινὰ
μέρη νὰ ἐπέλθωσι διαπληκτισμοὶ και φιλονεικίαι,
ἀλλὰ θέλουσι φέρεи ὅλων ἐκλογικὸν χαρακτήρα, ἔσον-
ται τοπικοὶ και διαβατικοί, ἴσως δὲ και αἱ σκηναὶ
ἠπιώτεραι τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὰς ἐκλογὰς συμβαι-
νουσῶν. Ἡ τοιαύτη διαγωγὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θέ-
λει τιμῆσαι αὐτὸν κατὰ πολὺ και θέλει ἀποδείξει, ὅτι,
ἐπίσης ὡς ἄλλοι λαοί, εἶναι ἄξιος κρείττονος μέλλον-
τος και ἄξιος τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν. Τὸ εὐχάριστον
προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα τοῦτο ὀφείλεται πάντως
μὲν εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα και εἰς τὸ εἰρηνικὸν
πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ και εἰς τὴν διαγωγὴν
τῆς Κυβερνήσεως.

— Τὴν 29 Μαρτίου, πρώτην μετὰ τὸ Πάσχα Τρί-
την, ὅτε ἑορτάζεται ἡ ἐθνεγερσίς τῆς Ἑλλάδος, θέλει
δοθῆ μέγας χορὸς εἰς τὰ ἀνάκτορα. Κατὰ τὴν αὐτὴν
δ' ἑβδομάδα, ἡμέραν Πέμπτην, ἄρχονται και αἱ δη-
μοτικαὶ ἐκλογαὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Ἡ τῆς διακαι-
νησίμου ἑβδομάς ἔσεται οὕτω καθ' ὅλοκληρίαν ἑβδο-
μάς ἑορτῶν και πνευμάτων και κινήσεων, καθ' ἅπα-
σαν τὴν ἐπικράτειαν.

— Ἐν ταῖς Ἀθήναις θέλουσι ψηροφορηθῆ ἕξ ὡς δή-
μαρχοι, οἱ ΚΚ. Γεώργιος Σκουζῆς, Γ. Σκούφος, Περι-
κλῆς Ζαχαρίτσας, Ἀθ. Κατσανδρῆς, Μιχαὴλ Καλλι-
φρονᾶς και Δημ. Μαυροκορδάτος, ὁ πρῶτον νομάρχης
Κερκύρας, ἀποσυρθέντων τῶν δύο ἐτέρων ὑπὸ τοῦ δι-
καστηρίου ἀνακηρυθέντων ὑποψηφίων ΚΚ. Π. Κυ-
ριακοῦ (βουλευτοῦ) και Ἰωάννου Κόνιαρη. Οὕτως ἐκ
τῶν ἕξ ὑποψηφίων δημάρχων δύο μόνοι εἰσὶ παραιοὶ
οἱ ΚΚ. Σκούφος και Μαυροκορδάτος, τῶν ἐπιλοίπων
τεσσαρῶν ὄντων ἰθαγενῶν Ἀθηναίων. Ἐκ τῶν πέντε
δὲ βουλευτῶν Ἀττικῆς δύο μόνοι οἱ ΚΚ. Κυριακὸς
και Μακρογιάννης παρουσιάσθησαν ὡς ὑποψήφιοι κατὰ
τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς, τῶν ἐτέρων τριῶν μὴ συνα-
γωνισζομένων. Οὐδεὶς ἀπὸ τοῦδε οὐδὲν δύναται νὰ προ-